

REDACTIONEEL GEDEELTE

BEROEPSRECHTSPRAAK

Eenige jaren geleden (zie T. v. T. 1923 blz. 619) hebben wij de aandacht gevestigd op een rede van den toenmaligen Minister *Aalberse* aan een feestmaal van de Ned. Mij. tot bev. der Geneeskunst, waarin hij een Wetsontwerp aankondigde op de Geneeskundige Beroepsrechtspraak, welk ontwerp wij met ingenomenheid hebben tegemoet gezien.

Sindsdien is het inderdaad ingediend; na het heengaan van den Minister heeft zijn opvolger het overgenomen en dezer dagen is het door de Tweede Kamer in openbare behandeling genomen.

Elders in dit nummer vindt men de Memorie van Antwoord en het Gewijzigd Ontwerp van Wet, dat in hoofdzaak overeenkomt met hetgeen wij er in 1923 van hebben verwacht en dat ons dus weinig aanleiding geeft tot nadere bespreking.

Wel heeft deze wettelijke regeling der beroepsrechtspraak heel wat meer stof opgeworpen dan men voorzien had en is met name gebleken dat de juridische kanten aan deze noviteit verbonden minder eenvoudig zijn dan de voorstellers oorspronkelijk hadden vermoed, hetgeen dan ook aanleiding heeft gegeven tot een wijziging van het eerst ingediende Wetsontwerp, waarbij het belangrijkste verschil is, dat in hoogste instantie beroep open staat op het *Gerechtshof* binnen welks ressort het college van welks beslissing beroep is ingesteld, gevestigd is.

Een ander punt van belang — waarover dezer dagen nog een adres bij de Kamer is ingezonden door de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst — is de kwestie of

het voorzitterschap der Colleges van Tucht zal worden bekleed door een jurist, of door een geneeskundige.

De Mij. tot Bevordering der Geneeskunst heeft er met grootten nadruk op gewezen, dat het presidium dier colleges volgens haar behoort te berusten bij een der leden-artsen, omdat deze als deskundige beter dan den jurist leiding zal vermogen te geven aan de kwesties die aan deze colleges ter behandeling zullen worden toevertrouwd, waarbij zij tevens de vrees uitspreekt, dat anders het vertrouwen der medici in deze nieuwe rechtspraak (waar velen toch al niet veel van moeten hebben) zeer belangrijk zal worden verzwakt, en daarmede een groot deel van het nuttig effect zal verloren gaan. Argumenten waartegen ons inziens weinig valt in te brengen.

Wij vertrouwen dan ook, dat de Kamer dit zal inzien en dat de Wet binnen afzienbaren tijd het Staatsblad zal bereiken, waarmede voor de toekomst hopelijk een afglijden van het moreele en intellectuele peil van den medischen (en tandheeskundigen) stand zal kunnen worden voorkomen.

Wij hebben er de laatste jaren bij herhaling op gewezen, dat de teekens vermeerderen die er op wijzen, dat bij het zwaarder worden van den strijd om het bestaan het ethisch peil niet is verhoogd en de betreffende organisaties onmachtig zullen zijn de ethiek van hun beroep te handhaven, zoolang de machtsmiddelen ontbreken om diegenen te treffen, die hiervoor het allereerst in aanmerking komen, doch zich thans door niet toetreding of uittreding aan iederen tuchtmaatregel weten te onttrekken.

Wat de tandheeskunde aangaat, zijn er sinds het indienen van dit Ontwerp van Wet een aantal personen toegelaten tot het uitoefenen van een deel van ons beroep, van wie men in de verste verte niet weet op welke wijze zij van de nieuw verkregen bevoegdheid gebruik zullen maken, waardoor het dus zonder eenigen twijfel gewenscht is, dat zij zich eventueel verantwoorden voor de hier bedoelde Colleges.

Het mag dan ook verwondering wekken, dat de Minister de groep der nieuwe „tandheeskundigen” in deze Wet niet

heeft opgenomen, temeer waar blijkens de Memorie van Antwoord scherp wordt ingezien dat het hier voornamelijk gaat gaat *niet om beroepsbelangen, maar om het algemeen belang!*

Mevrouw *de Vries—Bruins* heeft een amendement ingediend om de „tandheekundigen” alsnog in het Ontwerp op te nemen en ofschoon er eenige technische moeilijkheden aan verbonden schijnen te zijn, nemen wij aan, dat het logische van dezen maatregel in het verband der Wet zoozeer voor een ieder in het oog zal springen, dat dit alsnog geschieden zal.

Wanneer ten slotte dit Wetsontwerp zal zijn aangenomen, zal ongetwijfeld de Ned. Maatschappij tot bevordering der Tandheekunde ten volle bereid zijn hare medewerking te verleenen om — voorzoover het de Tandheekunde aangaat — de bedoeling van den Wetgever zooveel mogelijk te helpen verwezenlijken!

N.